

ffjæftiges med at løbe Grinder, med at lægge Breve sammen, skrive reent og deslige. Efterhaanden som han bliver ældre, faaer han andre Forretninger, der tilbeels staae i Klasse med disse, om de end ere af en noget større Betydning, f. Ex. at føre ind i Pantebøgerne. Naar han saa endelig naaer en Alder af omtrent 16 Aar og har anvendt den Smule Fritid, som han har havt fra Contoirforretningerne, til at forberede sig til Præliminærexamen, tager han til Kjøbenhavn for at underkaste sig denne. Han vender derpaa igjen tilbage til det Contoir, hvor han hidtil har arbejdet, og efterat han nu der fremdeles usjofommelig har skaffet sig en Deel Kundskaber, tager han paany i en Alder af 19, 20 eller 21 Aar ind til Kjøbenhavn for at underkaste sig den ufuldstændige juridiske Examen, der er en aldeles nødvendig Betingelse for, at han skal kunne komme videre frem paa den Bane, som han har betraadt. Det er nemlig en Betingelse for, at han kan faae Constitution som Dommerfuldmægtig, at han har underkastet sig den dansk-juridiske Examen. Naar mine Herrer nu ville tage Hensyn til det Udviklingstrin, som man kan antage, at det omtalte Menneſte har opnaaet i en saa ung Alder, og til at han aldeles ikke har nogen virkelig Fordannelse, og at han heller ikke har havt Leilighed til i længere Tid at beskæftige sig med saadanne juridiske Forretninger, som virkelig kunne have beriget hans Kundskaber i juridisk Henseende, saa haaber jeg, at de ville være enige med mig i, at det vilde være meget haardt, om man senere vilde bedømme dette Menneſtes Qualification til at komme i Betragtning til en Sagførers Stilling eller til nogen anden lignende Stilling udelukkende efter den Charakter, som han i en saa ung Alder og med en saa ringe Forberedelse har kunnet forskaffe sig. Det forekommer mig, at man vil handle meget haardt mod de danske Jurister, hvis man virkelig vil bringe den samme Opfattelse af Examenscharakteren og dens Betydning til Anvendelse paa dem, som man bringer til Anvendelse paa de latinske Jurister, og det er paa Grund af denne Betragtning, at jeg har tilladt mig at foreslaae, at de danske Jurister skulle kunne faae Afgang til Sagførervirksomhed ved Underretterne, selv om de kun

have Charakteren „E ubegvem“, naar de der- efter i et noget længere Aaremaal have havt Leilighed til at skaffe sig den fornødne Indsigt og Fordannelse til at kunne overtage en saadan Plads, hvilken Lovforslaget jo i det Hele taget sætter Priis paa, at Enhver skal have erhvervet sig for at kunne faae Afgang til Sagførervirksomhed. For mig stiller Forholdet sig saaledes, at den egentlig juridiske Udbannelse for den danske Jurists Vedkommende først begynder, naar hans Examen er afsluttet. Først fra den Dag, da han kan overtage en Constitution som Dommerfuldmægtig, betros der ham saadanne Forretninger, som virkelig ere lærerige for ham og udville hans juridiske Begreb, og først fra den Dag begynder han egentlig at lære det, som man paa et senere Stadium kan lægge til Grund ved Bedømmelsen af hans Værb. Naar man vil bedømme danske Jurister i en noget mere moden og fremrykket Alder, da troer jeg virkelig, at deres Examenscharakter vil være det Bedømmelsesmiddel, som maa ligge allerfjerntest, og som allermindst vil kunne give et rigtigt Begreb om deres Ohytighed. Som Følge af denne Betragtning tillader jeg mig at anbefale det af mig stillede Endringsforslag til det høitærede Things Overveielſe. Det er en meget stor Mængde unge Menneſter, som har givet sig ind paa den i Endringsforslaget omtalte Vej; det er en Klasse af unge Menneſter, som i Reglen mangler Afgang til at skaffe sig en større almindelig Dannelse — idetmindste i et saadant Omfang, som man kunde ønske det —, og som kun med meget smaa Midler seer sig istand til at skaffe sig de Kundskaber, som ere nødvendige til at beklæde mindre Stillinger, og jeg troer derfor, at det høie Thing velvilligst bør tage denne Sag under næstere Overveielſe inden Afstemningen.

Bonne: I Forening med et andet Medlem (Dresing) har jeg tilladt mig at stille to mindre væsentlige Endringsforslag til Lovudkastets § 4. Det første af disse gaaer ud paa at udelade Ordet „thinglæst“ i § 4. Grunden til, at vi have stillet dette Forslag, er den, at det ikke hidtil har været Stil og Brug, at de, der procedere for Sagførerne efter Fuldmagt, faae disse deres Fuldmagter thinglæste,